

rangementer, der ere heldigere; det skal jeg slet ikke komme ind paa. Jeg skal kun sige, der er virkelig gjort Mere fra Mindretallets Side end „ikke den allerfjerneste Antydning.“ — Angaaende den ærede Ordførers Bemærkninger skal jeg ikke i det Hele komme videre ind derpaa. Jeg skal kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Veiruddannelsen for en anden Gangs Skyld forvare mig imod, at jeg skulde anerkjende, hvad han derom udtalte. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Ulemperne isjor ved strax at gaae over til Veiruddannelse, vare saa store, at man afholdt sig fra derom at tage Bestemmelse; men at det skulde være forbundet med saa betydelige Udgifter, fremfor at besørge Uddannelsen rundt omkring ved Garnisonsstederne, kan jeg ikke erkjende, navnlig ikke efterat man allerede har anskaffet eller i nærmeste Fremtid vil anskaffe det fornødne Materiale til at rumme omtrent 10,000 Mand. Det er kun en Forøgelse deraf, der er nødvendig for at uddanne Recruter. Naar der er sagt, at Frederiksberg Slot vanskelig kan benyttes til Andet og ikke kan afhændes, troer jeg ikke, det kan siges saa absolut, at det ikke kan afhændes og ikke med Fordeel af Statskassen benyttes anderledes; det giver jo allerede ikke saa ubetydelig Indtægt, og vilde utvivlsomt give betydeligt Mere, naar man vilde lægge an derpaa. Men der er blot een Ting af, hvad den ærede Ordfører nævnte, som jeg skal omtale med et Par Ord. Den ærede Ordfører sagde, at vi maatte gaae den Vej, Fleertallet anviste, hvis vi vilde have vor Samvittighed fri. Igaar skulde vi gaae den Vej, Fleertallet anviste med Hensyn til Munderingerne, for at have Samvittigheden fri, idag er der blevet reist det samme Spørgsmaal med Hensyn til de 20 Medlemmers Forslag angaaende Søbefæstningen. Ja, det var dog et alvorligt Spørgsmaal, det, kunde jeg næsten sige, maatte ligge os mere paa Samvittigheden; men nu tales der om, at Valget af Stedet for Officeerskolen ogsaa gjøres til en særlig Samvittigheds Sag. Jeg skal villig indrømme, at enhver Sag, som vi forhandle her, i en vis Forstand er en Samvittigheds Sag, fordi det er Enhvers Pligt at danne sig en Overbeviisning om de forskjellige Spørgsmaal og at følge den, og det

er jo en Samvittigheds Sag at følge sin Overbeviisning. Men jeg troer, at Samvittigheden lider Uret ved, at man paa denne Maade bringer den ind i alle Spørgsmaal, og jeg troer, at dersom dette skal træde istedetfor Grunde, saa blive vi temmelig uheldigt stillede. Jeg vil i alt Fald som Medlem af Mindretallet forvare mig imod, at jeg skulde have min Samvittighed besværet ved at see Mindretallets Forslag fulgt. Vi kunne ogsaa betragte denne Sag fra en anden Side; vi maae jo dog virkelig erindre, at alle disse Udgifter skulle komme etsteds fra; vi maae erindre, at vi paa en dobbelt Maade have paalagt Borgerne i Byerne og paa Landet en extraordinair Skat, og at vi ved enhver forøget Udgift næsten nødes til at paalægge større Skatter. Hvor Mange maae ikke savne selv de allernødvendigste Ting for at svare, hvad de skulle, til Staten? Kan det ikke ogsaa være en Samvittigheds Sag saaledes bestandig at gaae med til hvad der forlanges. Jeg troer, at man kommer imellem en dobbelt Sid ved saaledes at stille det skarpt frem, at det skal være en Samvittigheds Sag. Jeg troer, at vi kunne overmaade godt, uden at føle noget som helst Samvittighedsnag derover, gaae den Vej, som Mindretallet anviser, og det er ikke usandsynligt, at Mindretallets Modstand ere efter nogle Maaneders Overveielse af dette Spørgsmaal kunne komme til den Erkjendelse, at det har været rigtigt at gjøre det saaledes. — De øvrige Bemærkninger, som ere rettede imod Mindretallets Forslag, skal jeg lade ligge.

Solstein: Jeg veed ikke, om jeg feiler i at antage, at den Afstemning, som Thinget afgav i Formiddags, da der blev begjært Afslutning af Forhandlingerne, tydede paa, at det ønskede, at disse forskjellige Endringsforslag skulde udbatteres lige til det Sidste, og at det derfor kunde synes, at de enkelte Medlemmer blandt de 20, som have stillet Forslaget under Nr. 1, skulde Thinget et Slags Regnskab for den Stilling, de have indtaget til denne Sag. Vi have hørt forskjellige Udtalelser og Motiver for, at man skulde gaae ind paa dette Forslag. Jeg kan tiltræde nogle af dem, men jeg har i det Hele min egen Be-